

Interior investiga 33 accions policials en les protestes

Buch avala l'actuació general dels Mossos

De la Llotja de Mar a Madrid, en defensa de la democràcia i la sobirania

Article conjunt dels 29 diputats i 21 senadors d'ERC, JxCat, Bildu, BNG i Més Mallorca

BUIXITS
Centre Caní

El Centre Caní de referència de les Terres de l'Ebre

Residència Canina, Centre de Formació, Etologia Felina i Canina

www.buixits.com tel. 607968703

EL PUNT AVUI 1,20€

DIJOUS • 5 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15201 - AVUI / Any XLI. Núm. 14071 - EL PUNT

Sacsejada a les tarifes del transport urbà de Barcelona

CANVI • L'ATM presenta un nou model tarifari per al transport públic de l'àrea metropolitana per a l'any vinent que afavorirà els viatgers més habituals

TARGETES • La nova T-usual abaratarà els actuals títols mensuals un 25% i la T-10, el més utilitzat, se substituirà per la T-casual, més cara i unipersonal

El president Donald Trump, amb cara d'enfadat i aïllat de la resta de caps d'estat, ahir durant la cimera ■ ACN

La feble unitat de l'OTAN

Trump marxa enfadat i abans d'hora de la cimera de Londres

Sánchez promet un acord sotmès a la Constitució i públic

El líder socialista molesta Esquerra i posa en crisi la negociació

Educació podrà decidir les places de la concertada

8a Fira de Nadal

6i7 DESEMBRE 2019

La Jocs Gegants
Artesania
Tast de vins
Exposicions
Emissari reial
Tromb de Nadal
Tallers infantils
Tomb amb ponis
Animacions de Nadal
Productes de proximitat

T'ho perdràs? TIVISSA

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

Justícia i periodisme

Els jutges ja són, amb permís d'advocats i procuradors, tan mal valorats o més que els periodistes, distinció que

semblava difícil d'assolir no pas gaire temps enrere. Uns i altres hem fet prou mèrits per ocupar els primers llocs del rànquing de les professions més desprestigiades. Les raons que ens hi han portat són moltes, diverses i específiques de cada col·lectiu, però com a mínim n'hi ha una que ens agermana en el descrèdit: la justícia de trinxera és tan nociva per als jutges com ho és el periodisme de trinxera per als periodistes. I tant d'una cosa com de l'altra n'hi ha per donar i per vendre. Essencialment corporativistes, les organitzacions i els col·legis professionals nequen la major, fet que contribueix a ensostrar encara més la credibilitat de dos oficis que haurien de ser fonamentals per a la bona salut d'un estat que es proclama social i democràtic de dret. També passa en d'altres professions, és clar. Obro aquí un parèntesi per re-

La justícia de trinxera és tan nociva per als jutges com ho és el periodisme de trinxera per als periodistes

ferir-me als polítics professionals. Amb espectacles tan lamentables com el que van fer abans-d'ahir alguns diputats de Ciutadans i de Vox al Congrés, arribant gairebé a les mans per ocupar una cadira –aquesta vegada en sentit literal–, deixen una altra noble activitat, la de la política, a l'altura del betum. O per sota, incapaçs com han estat d'evitar que la ultradreta tingui una vicepresidència a la mesa. Tanco parèntesi. Parlava de justícia i de periodisme. És justícia de trinxera la que fa el Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya quan posen el Codi Penal al servei de la unitat d'Espanya, com si fos aquest el bé suprem a protegir. És periodisme de trinxera el que fa cada dia la caverna mediàtica –i la que suposadament no és tan cavernícola– quan retorça els fets o directament n'inventa per criminalitzar l'independentisme al mateix temps que aplaudeix amb entusiasme la monarquia. Una justícia i un periodisme que reben premis de les més altes instàncies judicials i de mans del mateix Felip VI a costa del seu prestigi social.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El mecenes

Llegeixo en una nota interior del diari que el senyor Antoni Vila Casas afavorirà la Fundació Miró amb un milió d'euros. Jo hauria situat la notícia a portada, entre la conferència del clima de Madrid i les negociacions per formar govern a Espanya. Diré més: com que les negociacions per formar govern ens ocuparan molts dies i no tenen més urgència, hauria fet que les intencions del mecenes passessin a davant.

La Fundació Miró va ser notícia fa uns mesos per la crisi econòmica que l'afligeix. Part del personal que l'atén va ser despatxat. No s'organitzen a l'edifici domiciliat a Montjuïc aquelles grans exposicions que acumulaven cues a l'exterior. No hi ha diners. No n'arriben, sobretot, del Ministeri de Cultura. La donació promesa pel senyor Vila Casas superarà la que el ministeri tenia emparaulada. Un milió d'euros. Aviat és dit. Quedarà fraccionat en deu anys: 100.000 euros anuals fins al 2030. El senyor Vila Casas tindrà, quan s'acabi el flux monetari, cent anys exactes. És del 1930. Refre-ni, el lector, qualsevol comentari. Vila

“L'empresari Antoni Vila Casas dona un milió a la Fundació Miró

Casas és un supervivent. Els metges li van diagnosticar una malaltia funesta: no viuria més de dos anys. Va decidir per aquest motiu vendre una part del negoci farmacèutic que l'havia fet milionari i invertir en art, la seva passió. Els metges s'havien equivocat: va superar els dos anys. Com que els va superar de molt, la col·lecció d'art es va fer extensa. Per exhibir-la, va obrir centres expositius a Barcelona i altres llocs de Catalunya. Podria haver destinat el milió d'euros a aquests centres de la seva propietat. La condició de mecenes hauria quedat intacta per als que els visiten i valoren. Vila Casas,

que considera Miró el millor artista català del XX, ha estat sensible a les dificultats de la fundació.

Hi ha benefactors que mantenen en secret les aportacions que fan. Ho suposo, és clar. Vila Casas ha decidit pagar la seva. No per fatxenderia sinó per veure si d'aquesta manera altres milionaris catalans el prenen d'exemple. Deu ser que no hi deu haver gaires mecenes anònims. El senyor Vila Casas, que es mou pels ambients on els diners corren, ho deu saber més bé que ningú. Joan Miró va ser mecenes d'ell mateix. L'obra permanent de la fundació és de donació pròpia. L'edifici magnífic de Sert que l'acul va ser pagat de la seva butxaca, em sembla que no m'equivoco. La donació i l'edifici necessiten manteniment, cures. L'empresari farmacèutic Vila Casas n'ofereix. Últimament els empresaris catalans parlen molt: volen estabilitat política, miren amb recel el moviment sobiranista i els pactes d'esquerres de què parlen les portades dels diaris... Tot per fer diners. Diners per a què? No ho pregunto jo. Els ho pregunta el senyor Antoni Vila Casas.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ixqs7t>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

La normalitat de Vox

Durant molts i molts anys, els responsables d'organitzar les campanyes del PSOE i el PP t'explicaven que la victòria en unes eleccions generals espanyoles depenia bàsicament d'un bossa de vot de centre que basculava entre el centredreta i el centreesquerra. També es jugava una partida clau en les grans capitals –a les zones rurals, llavors, tot el peix estava venut; ara, amb l'Espanya buida, això ha canviat– i era bo tenir un bon resultat a Catalunya, sabent que bo per al PSOE era una cosa i per al PP, una altra, però bo al cap i la fi. Durant unes quantes legislatures, poques en el conjunt de la jove democràcia espanyola, aquest bipartidisme, que, *de facto*, s'ha repartit totes les institucions de l'Estat, es va veure amenaçat, d'una banda per Unides Podem, el gra al cul que li va sortir al PSOE quan, després d'haver abandonat les polítiques promeses d'esquerres en el seu

“La presència de la ultradreta a les institucions de l'Estat és vista amb una normalitat que fa feredat

naixement, va passar de la socialdemocràcia al neoliberalisme. I Ciutadans (Cs), vist pels qui no els coneixien o no volien saber, com un possible exemple de regeneració vist que el PP era ja el partit més corrupte d'Europa.

La repetició d'eleccions forçada per Pedro Sánchez cercava tornar a aquest model idíl·lic per a PSOE i PP; s'esperava la davallada de Cs, que

s'ha produït, i la de Podem, que han estat menor del previst. I on havia d'anar el vot de Cs? Doncs al PP i al PSOE. I això sembla que ha estat així. Encara hi ha estudis en marxa, però sembla que el traspàs de vots de Cs a Vox no ha estat pas la base del seu augment espectacular.

I llavors? Doncs que el votant de Vox ja hi era, però, fora d'una minoria extraparlamentària, votava el PP, el PP que pagava el sou, generós, al seu líder, Santiago Abascal. Per això, a l'Estat espanyol que Vox hagi superat els 50 escons no ha estat el drama que hauria estat en qualsevol altre país europeu. Un partit negacionista del franquisme, xenòfob, homòfob... El PSOE i el PP han permès l'arribada de Vox a la mesa del Congrés perquè la presència de la ultradreta a les institucions de l'Estat és vista amb una normalitat que fa feredat. Almenys, fora del PSOE i el PP.

De reüll

Anna Balcells

Llibre obert

No tinc cap dubte que els llibres que s'han presentat aquests dies sobre el procés seran un èxit de vendes per Nadal i Reis. Diuen que se n'han escrit centenars durant els darrers anys, cosa que confirma l'interès extraordinari que continua despertant el tema. El suflé, definitivament, no baixa.

La feina que tindrem ara serà fer-ne la tria. L'oferta de títols és àmplia i atractiva, des de la reconstrucció periodística que pretén descobrir “tota la veritat” dels fets, especialment els moments més dramàtics –com

Proliferen títols sobre el procés, una prova més que el suflé no baixa

ara els dies previs a la declaració unilateral d'independència–, fins a l'anàlisi crítica (o, més ben dit, autocrítica) passant per testimonis vivencials de polítics, presos, advocats del judici...

Les motivacions per escriure també són diverses: des d'ordenar idees o “fixar records que comencen a

esvair-se”, tal com explicava l'advocat Melero a la Mònica Terribas, fins a reflexionar, alliberar emocions o, fins i tot, a justificar-se davant de la història. En tot cas, queden com a testimonis valuosíssims per al futur, però no es poden agafar com el relat definitiu del procés. En són només una part perquè la mirada és subjectiva –per sort o per desgràcia, el que s'acaba imposant és la implacable lògica dels fets – i perquè el guió continua obert. Contra el que sostenen els negacionistes, el procés encara s'està escrivint i tindrà més llibres. I també moltes lectures.

Les cares de la notícia

IMPULSORA DEL PROJECTE 'INVULNERABLES'

Lucía Caram

Contra la pobresa infantil

El projecte *Invulnerable* contra la pobresa infantil, impulsat fa tres anys per la religiosa i la Fundació “la Caixa”, ha arribat ja a 1.356 infants en risc d'exclusió social. El programa solidari ha arrelat a onze municipis catalans i es planteja arribar en breu a l'àrea metropolitana.

DIRECTOR D'ESCOLA NOVA 21

Eduard Vallory

Educació de qualitat

Després de tres anys de feina, ara cal aprofitar el treball del projecte d'innovació educativa Escola Nova 21 realitzat en 30 centres representatius del mapa català perquè, tal com diu el director del programa, cal garantir el dret de tots els infants a una educació de qualitat.

ACTOR

Carles Cuevas

Pol Rubio a la universitat

El jove actor de Montcada i Reixac torna a interpretar el paper de Pol Rubio, un dels personatges principals de *Merlí*, a *Merlí. Sapere Aude*, l'*spin-off* de la sèrie, que es va presentar ahir. El que havia estat l'alumne predilecte de Merlí serà un estudiant de la Facultat de Filosofia.

EDITORIAL

L'OTAN afronta el seu futur

L'OTAN va tancar ahir la cimera de Londres, la del seu setantè aniversari, amb un comunicat en què els líders dels diferents estats fan pinya i es comprometen a objectius obvis com ara “treballar plegats” i “mantenir la pau”, passant així pel damunt de les grans discrepàncies que han aflorat de nou aquests dos dies de trobada. L'afirmació del president francès, Emmanuel Macron, que l'organització està en “mort cerebral” o l'evident animadversió d'alguns dels líders cap al president nord-americà, Donald Trump –ben patents en el vídeo filtrat ahir en què alguns d'ells se'n riuen obertament–, són la constatació que, més enllà de grans frases i de tenir clar el paper clàssic vers les amenaces de Rússia, l'OTAN té pendent un gran debat de fons sobre el seu futur.

En tot cas, hi ha factors de tensió que han reaparegut aquests dies. Un d'aquests factors serien els dubtes europeus sobre el compromís nord-americà en l'organització, i més quan Trump predica l'“Amèrica primer” o gira el cap vers Àsia. L'altre, el paper de Turquia, que fa la viu-viu amb Rússia i que té un paper molt controvertit en la guerra de Síria, amb greus acusacions sobre el respecte als drets humans pel que fa al tracte als kurds. I finalment, la reivindicació nord-americana, que no és nova de la presidència de Trump, de reclamar més diners als socis europeus, sempre menys disposats que els EUA a gastar diners en defensa.

Malgrat aquestes discrepàncies, continuarà l'OTAN? Ningú en dubta, sobretot perquè té un paper important de solidaritat en la protecció de països més petits, però potser caldran més cimeres per parlar de veritat cara a cara i menys fer el fatxenda i riure per darrere.

Tal dia com avui fa...

1 any

Solidaritat

El govern, el síndic de greuges i eurodiputats donen suport als presos polítics i denuncien la inacció del Tribunal Constitucional.

10 anys

Mor Solé Tura

Comemoració per la mort de Jordi Solé Tura, un dels pares de la Constitució. L'exministre i exmilitant comunista feia anys que tenia Alzheimer.

20 anys

Crisi a Txetxènia

Les tropes federals russes completen el setge a Grozni. Moscou nega tota responsabilitat en la matança de 50 refugiats.

Full de ruta

David Brugué

Necessitat per manar

El que fa la necessitat. La necessitat de no tenir prou vots per fer el que et roti i haver de dependre de la voluntat dels altres. Si els de Pedro Sánchez porten temps i temps dient que a Catalunya hi ha un problema de convivència, la necessitat fa que, de cop, aquesta mala relació que tenim els catalans es converteixi en un problema polític que necessita solucions polítiques. Una evidència que a Catalunya fa anys i panys que tenim assolida però que als grans partits espanyols no els entra ni amb calçador. Excepte si et necessiten per poder triar president. Llavors els discursos s'atenuen, allò que ahir era negre comença a ser gris i, anant bé, acaba essent blanc. I és en aquest punt que, per molt que hi hagi un acord, la gent acaba desconfiant de polítics, política i consensos. Perquè l'experiència ens demostra que serà un conflicte polític mentre no hi hagi govern. Tan bon punt Sánchez ocupi el seu seient de president, el conflicte esdevindrà de

Quan els partits espanyols necessiten els catalans per governar, sempre es recorden dels catalans. Quan no són indispensables, els menystenen

nou de convivència. Aquesta és l'experiència que tenim dels acords que sempre ens ha venut Espanya, en tots els àmbits. Incompliments. Tant de tipus econòmic com d'infraestructures i d'autogovern.

L'ADN de la política espanyola és el que és. Només s'ha de mirar les declaracions de Mariano Rajoy i Jorge Fernández aquests dies per presentar els seus llibres. Encara que Carles Puigdemont hagués convocat eleccions, haurien aplicat igualment el 155, i les faves que van repartir a tothom que veïssin amb un paper a la mà per introduir-lo en una urna va ser una polèmica "sobredimensionada". I tot plegat per la mateixa raó: la falta de necessitat per formar govern. Si la situació hagués estat a la inversa, segur que els catalans tornàrem a fer coses. Fins i tot Cayetana Álvarez de Toledo i Inés Arrimadas –aquella noia que ara ja no pinta res però que vol reflotar el partit que ella i Rivera han enfonsat– recordarien que es van presentar de caps de llista per Catalunya.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola. @xserra

Venuts, per la seguretat

Ja fa mig segle, Abraham Maslow va descriure una llista de motivacions que –en forma de piràmide– mostraven nivells successius. A la base hi havia certes necessitats "deficitàries" o "de carència" (com ara menjar, beure, etc., que avui dia inclourien tenir connexió wifi i un endoll) i, més amunt, les motivacions "de creixement", fins arribar a l'auto-realització. La meua tesi és que un d'aquests nivells ens ha traït i barra el camí cap a l'autèntica realització com a éssers humans.

AL SEGON NIVELL d'exigències "necessàries" –just per sobre de les fisiològiques–, hi trobem "la protecció i la seguretat". Cal allunyar perills amb certes coses com que el 112 respon, que no tinc terroristes a prop o que la Visa rutlla. Hem de viure sense tensió ni incomoditats: així es justifica l'omnipresent videovigilància, l'ús de claus biomètriques d'identificació, la ingerència en les nostres comunicacions, el confinament d'espais públics..., i la il·legalització de certes idees. És "la

societat del control" (Deleuze): ens hi sotmetem dòcilment per "seguretat". Ja hi ha polítics amb rictus dictatorials que amenacen per mòbil a qui ha estat en una àrea "no permeable"; encolomen multes "inventades", amb subtils subterfugis; bloquegen l'accés a internet o insereixen la teva carona en un sistema de reconeixement facial (a la Xina i a Espanya). Excepte si ets de l'oligarquia (banca, judicatura, policia), ets candidat a rebre una pallissa o una humiliació. Aquest dilema fastigós, "seguretat-llibertat", és un clàssic! Però no és el pitjor.

L'ALIENACIÓ VA MÉS ENLLÀ: la tecnologia contemporània gestiona dades ingents i creixents mitjançant formidables algorismes. Em proporciona allò que m'és plaent: informació i contactes, ofertes perfectes per als meus recursos i desitjos, posts ideològics o sobre salut, cultura o turisme. ¿És això la meua vida? Els humans sempre hem deixat empremtes: tota comunitat ha anat plena de xafarderies. "We

are data!", cridaven l'altre dia. Dades gestionades per unes xarxes sense centre ni amos. Només se'n veuen ridículs "déus mortals": a un li donen un estat; a l'altre, una corporació o un lector de codis QR a la porta d'una discoteca o, un dels pitjors, reben el control d'un tribunal de justícia.

EL NOU DILEMA, la nova dialèctica, és "control-intimitat". ¿Ha mort l'autonomia dels éssers humans que predicaven els il·lustrats? Pou d'innocència: les nostres dades no són per a deturar terroristes (això és col·lateral): l'objectiu som vostè i jo. Som víctimes d'un poder "sistèmic i insensible", que ens esclafa com a persones: la meua biometria interessa al sistema pel fet d'haver escrit aquest text. La nostra intimitat i possibilitat d'auto-realització queden calcigades, en nom no tant de la "seguretat" sinó del simple "control". El sistema ho necessita tot: començant per la seguretat, hem venut la humanitat. Però sempre quedarà un petit grup que s'hi resisteixi: oi que sí?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Carta a Òscar Franco

■ En resposta a la carta d'Òscar Franco (El Punt Avui 27/11/2019), l'informem que l'Ajuntament de Barcelona aposta per la bicicleta com a mitjà de transport més sostenible, eficient i saludable.

És per aquest motiu que el 2015 es va posar en marxa la mesura de govern "Estratègia de la bicicleta per Barcelona" amb la qual es fomenta l'increment de l'ús de la bicicleta com a mitjà habitual de transport urbà. Una de les actuacions principals que s'han dut a terme en el marc d'aquesta mesura és dotar la ciutat d'una infraestructura ciclista segregada i segura i millorar la senyalització per garantir desplaçaments més segurs i assegurar una convivència adequada amb la resta de persones usuàries de la via pública.

Tal com dicta l'ordenança de vehicles i vianants, el carril

bici és d'ús exclusiu per a bicicletes i vehicles de mobilitat personal, i ni altres vehicles ni vianants poden romandre, circular o ocupar els carrils bici.

Per altra banda, el reglament general de circulació ja sanciona les motos que, com a vehicles motoritzats que són, han d'anar obligatòriament per la calçada i en canvi circulen pel carril bici, posant en perill els ciclistes que hi circulen.

En aquest sentit, i amb l'objectiu d'evitar aquest tipus d'accions i protegir encara més els ciclistes, l'Ajuntament prioritza els carrils bici unidireccionals, en calçada i segregats dels carrils de circulació de vehicles i inclou zones avançades per a bicicletes, cruïlles específiques i nous aparcaments de bicicletes com a cordó de separació entre carrils bici i carrils de circulació, a banda de peces especials de separació.

Lamentem la conducta in-

cívica dels motoristes que envaeixen els carrils bici i posen en risc la seguretat de les persones que circulen amb bicicleta i l'informem que seguirem treballant en la protecció dels col·lectius més vulnerables.

ESTER LÓPEZ, cap de comunicació d'Ecologia Urbana de l'Ajuntament de Barcelona
Barcelona

La Marató de TV3, més enllà de recaptar diners

■ Ja falta menys per a La Marató de TV3. Conec molta gent que avui dia desconfien de la fi real d'aquests diners o fins i tot del format com a recaptació de fons. He sentit arguments com ara que en comptes de donar diners a un programa de televisió, prefereixen ajudar les persones del seu voltant. Però jo no només estic d'acord a participar-hi, sinó que crec que la labor de La

Marató va molt més enllà dels diners. Gràcies al "telethon", cada any s'aconsegueix donar visibilitat i conscienciar la ciutadania de malalties potser desconegudes per molts. Ja només per això, per utilitzar un mitjà amb tanta cobertura per a un acte purament solidari, val la pena que cada any se celebri la que anomenen "la gran festa de la solidaritat a Catalunya".

NEREA CASTELLANO GARCIA
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

Pilota d'or

■ Vull felicitar públicament Leo Messi per la seva sisena pilota d'or. A casa nostra tenim un bon grup de joves que amb el seu gran esforç aconsegueixen grans fites. Moltes gràcies, Sr. Messi, per posar Barcelona, i per tant Catalunya, en el podi del seu gran premi.

M. REYES VALENTÍ PASCUAL
Barcelona

La frase del dia

“En alguns llocs ja no es pot dir res a una dona”

Plácido Domingo, TENOR. ACUSAT D'ASSETJAMENT SEXUAL PER VINT DONES

Tribuna

David Vallespín Pérez. Catedràtic de Dret Processal de la Universitat de Barcelona

Universitat precaritzada?

Aquests dies hem pogut constatar una important activitat reivindicativa als campus universitaris. Han estat moltes les notícies vinculades amb les demandes de millor finançament per part de les rectores i rectors, així com pel que fa a les respostes del govern de la Generalitat a compte del pressupost del 2020. Malgrat tot, la informació compartida, més enllà de mostrar grans titulars on es parla de la necessitat de “milions d'euros”, fa difícil saber, si no s'aclareix amb una comparació real, què és el que realment representa per al funcionament diari de les nostres institucions d'educació superior.

ES PROMETEN ENTRE 100 i 120 milions d'euros a les universitats (se suposa que només a les set públiques) respecte al pressupost del 2017, quan des de llavors s'han aplicat uns increments salarials a tots els empleats públics que es menjarien un mínim de 2/3 parts d'aquest increment. Si sumem la legítima reclamació dels investigadors en formació vers els efectes retroactius de l'increment salarial contingut a l'EPIF, així com la possibilitat de gaudir d'un quart any de contracte en cas de no haver acabat la tesi, hem de concloure que la disponibilitat real de l'increment promès encara seria més limitada.

UN INCREMENT que encara queda lluny dels més de 900 milions d'euros del màxim històric del 2009. Si afrontem una anàlisi comparativa en la qual s'eliminin els sobrecostos afegits derivats dels increments salarials, encara hi hauria una diferència de 150 milions d'euros per poder parlar, seriosament, de retornar a una situació anàloga a la del moment anterior a la crisi. La meitat d'aquesta diferència s'ha cobert mitjançant l'augment d'ingressos de matrícula (s'estima, per les declaracions del govern, que una rebaixa del 30% del preu de matrícula costaria 60 milions d'euros, mentre que tornar al preu d'abans de la pujada suposaria una rebaixa del 40% del preu màxim actual). En conseqüència, la

universitat, davant de la política social continguda en els pressupostos, no ha recuperat, a diferència d'altres sectors realment prioritaris per al govern, el seu finançament precrisi.

SERÀ IMPORTANT constatar també si els 25-30 milions d'euros de diferència respecte a la situació de pròrroga pressupostària (perquè els increments salarials es paguen sempre del fons de contingència) arribaran lliures de condicionants o es transferiran d'acord amb nous programes de despesa o noves iniciatives que interferiran en l'autonomia universitària (cas, per exemple, de la part de finançament que prové del pla Serra Húnter, un pla que també altera els processos i procediments de contractació de la universitat, allargant de forma irracional els terminis de les fases de contractació).

AQUESTA HA ESTAT la via principal que s'ha fet servir per a la contractació del relleu generacional a les universitats catalanes, és a dir, del professorat lector. Els concursos d'agregats han respost majoritàriament a l'estabilització de la borsa de professorat interí que es va generar com a conseqüència de les limitacions patides vers la taxa de reposició al llarg dels anys de crisi. Quant als catedràtics, els concursos, per regla general, ho són de promoció, fet que implica

“Seria més efectiu que els rectors passessin al govern la factura de la normativa laboral sobre salaris i contractes dignes

que només en puntuals ocasions es pugui parlar de noves incorporacions.

TOT AIXÒ HA COMPORTAT una inacceptable precarització del professorat de les universitats, així com la instal·lació d'uns salaris mileuristes (en molts casos inferiors) a la base del seu professorat i personal investigador que es poden allargar, fàcilment, per sobre dels 40 anys. En paral·lel, el professorat associat augmenta i els investigadors en formació amb contractes de tres anys venen obligats, amb freqüència, a acabar la seva tesi doctoral a l'atur, tot i que segueixen desenvolupant la seva recerca a la universitat.

MÉS ENLLÀ DELS PROBLEMES de manteniment de les infraestructures, així com de la realitat d'unes matrícules injustament elevades, cal posar de manifest que la manca de relleu generacional de les actuals plantilles de PAS i PDI està portant la universitat pública a viure situacions laborals més pròpies d'universitats i acadèmies privades, a patir un percentatge de temporalitat proper al 60% quant al nombre d'efectius del personal docent i investigador (comptant-hi els investigadors en formació) i al fet que el seu personal rebi uns salaris mileuristes (i no és el pitjor dels escenaris) que no s'ajusten a la qualitat que es correspon amb la posició internacional dels nostres campus.

EL GOVERN, més enllà dels treballs del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement, sembla haver-se decidit pel caràcter estructural dels ajustaments sobre el finançament universitari. Davant d'aquesta realitat, potser seria més efectiu que les rectores i rectors, més enllà de tants titulars reivindicatius, passessin al govern (si el seu compromís de millora de finançament no s'ajusta a les diverses mocions parlamentàries aprovades sobre aquest tema) la factura de l'acompliment de la normativa laboral sobre salaris i contractes dignes.

De set en set

Sara Muñoz

Revisem la immersió

De la mateixa manera que si volem aplicar una recepta de cuina però ens canvien els ingredients haurem de variar el

procés d'elaboració, seria lògic pensar que el model d'immersió lingüística que es va idear el segle passat mereix una sacsejada perquè potser no és tan vàlid com aleshores. Sacralitzar un model d'ensenyament i negar-li la revisió és un error que també ens pot conduir a posar fre a qualsevol millora. Personalment, no he conegut mai un nen o una nena que no domini la llengua castellana per culpa de la immersió lingüística –si passa, examinem-ho també–,

Revisem si us plau el model d'immersió lingüística, però amb els partits ben lluny

però sí, en canvi, puc afirmar amb certesa que els estudiants que no tenen un reforç social i familiar del català no l'arriben a dominar mai, ni tan sols quan a l'escola s'evita la pràctica de saltar al castellà quan no toca. Cap debat que serveixi per millorar les competències lingüístiques de la canalla, també les d'anglès, no hauria d'estar vetat, com tampoc hauria de fer por repensar si serveix el mateix model per a un barri perifèric de l'àrea metropolitana que per a un municipi de la comarca del Berguedà. L'única cosa que realment ens ha d'atemorir és l'ús partidista que darrerament es fa d'aquesta discussió. Precisament per aquest motiu, el que convé és que la reflexió la protagonitzin els que més en saben, de la qüestió, que són els mestres i els lingüistes del país. Així doncs, revisem si us plau el model d'immersió lingüística, però amb els partits polítics tan lluny com sigui possible.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El transport públic es dota d'un nou model tarifari

Es crearà la T-usual, per als viatgers més habituals, i la T-10 es reconfigura en un títol més car

Volent reobrir el cas d'un crim arxivat fa 19 anys

El principal sospitós de la mort de Pedro Álvarez a l'Hospitalet és un agent de la Policia Nacional

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Acord públic dins la Com

FRE • Sánchez molesta ERC donant per fet un acord “públic” i sotmès a la carta magna **XOC** • La cita de dimarts, en qüestió **NO** • JxCat manté el no, però continuarà reunint-se amb el PSOE **CUP** • Vehí ataca Ruffián **FI** • La negociació es dificultarà des del 19-D si la immunitat de Junqueras beneficia Puigdemont

David Portabella
MADRID

L'hermetisme amb què actuen els negociadors del PSOE i ERC sobre l'opció d'investir Pedro Sánchez està portant a mesurar els avenços no en funció d'un punt polític concret, sinó a partir de les sensacions que desprenen el final de les reunions i els símbols, com ara fer un comunicat propi per afermar el no o bé redactar un comunicat conjunt en què el no inicial ha desaparegut. Un dels passos de la primera nota compartida dimarts al vespre entre els equips de Gabriel Ruffián i d'Adriana Lastra era l'absència de la Constitució, una paraula que tampoc no apareixia en la Declaració de Pedralbes, en què els dos governs van fer el salt de dir: “En el marc de la seguretat jurídica.” Ara que havia fet el pas de deixar de parlar del clixé de la “crisi de convivència” per abraçar el concepte “conflicte polític”, des de Londres ahir el president espanyol en funcions va igualar l'optimisme dels negociadors imposant la Constitució i l'Estatut com a únic paraigua a l'hora de pactar amb ERC. “Puc garantir dues coses: que l'acord estarà sempre dins de la legalitat democràtica de la Constitució Espanyola i que serà públic”, prometia Sánchez.

El fet de posar l'accent en l'*statu quo* i al mateix temps parlar de l'acord en futur i no en condicional va fer desaparèixer les alertes dels republicans, que no estan sortint de les reunions amb Lastra, José Luis Ábalos i Salvador Illa amb pes-

La frase

“L'acord estarà sempre dins de la legalitat democràtica de la Constitució i serà públic”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

simisme, sinó tot el contrari. Una conquesta lingüística del comunicat conjunt del dia 3 va ser l'aposta per “activar la via política buscant els instruments necessaris per a la seva canalització”. Quan a Sánchez se li va demanar en una compareixença a Londres amb motiu de la cimera de l'OTAN si podia concretar quins poden ser els “instruments”, ell no va dissimular que no sabia de què li parlaven fins que se li va recordar que eren els termes escollits pels seus negociadors, Adriana Lastra, José Luis Ábalos i Salvador Illa, per posar-los per escrit amb ERC. “Activar instruments no entenc què vol dir...”, va arribar a dir inicialment fins que es va situar gràcies a la repregunta.

Rebate l'agenda oculta

A diferència de negociacions precedents del PSOE amb els republicans, com ara la de José Luis Rodríguez Zapatero el 2004, en què ERC votava a favor de la seva investidura i CiU s'abstenia, ara el PSOE i el PSC estan perseguits per la suspicàcia de la dreta pel fet de reunir-se amb un partit que té el líder a la presó amb una condemna de 13 anys per sedició i de si hi pot haver una agenda oculta. Des del PP, Vox i Cs,

de fet, hi ha insistència a presentar l'aplicació del reglament penitenciari als presos polítics amb ulleres de presumpte privilegi i el govern espanyol i el PSOE saben que qualsevol mesura com ara el tercer grau –per més ajustada a les normes estatals que estigui– serà immediatament vinculada a la investidura pels de Pablo Casado, Santiago Abascal i Inés Arrimadas. En aquest context de rebatre l'agenda oculta s'emmarca l'èmfasi posat ahir per Sánchez en el sentit que el que firmi amb ERC serà “públic”. “Sempre hem defensat la transparència i serà públic.”

Acudir o no a la reunió

Malgrat que Sánchez va combinar l'actitud de donar per fet que ERC firmaria l'acord sota el paraigua de la Constitució amb una cautela –“encara no hem arribat a un acord”– i un desig –el de preservar la discreció com fins ara, perquè “les converses van bé perquè son discretes”–, el mal ja estava fet i l'enúig republicà era majúscul. La primera conseqüència és que la tercera reunió dels equips negociadors que s'havia de fer el dimarts 10 de desembre està ara en suspens i els republicans es planteja la conveniència d'acudir-hi o no. L'abast de la destrossa és tal que de la possibilitat que Lastra i Ábalos es desplaressin a Barcelona per tornar el gest de les visites de Marta Vilalta i Josep Maria Jové s'ha passat ara al dubte de si hi haurà cita o no. “S'ha avançat”, es deia en dues ocasions en el comunicat conjunt compartit només 24 hores

Sánchez abordava la negociació amb ERC en la cimera de l'OTAN, ahir a Londres ■ FACUNDO ARRIZABALAGA / EFE

abans de l'esglai.

Sánchez es va centrar en ERC després d'admetre que és l'única porta que té per trucar. “Les negociacions amb ERC estan encaminades a aconseguir el desbloqueig en la formació del govern del nostre país, ja que hi ha altres forces com ara el PP i Cs que se n'han desentès absolutament”, admetia. I això que un veterà del PSOE, com és Alfonso Guerra, creu que Sánchez hauria de buscar el PP perquè el pacte amb Podem i ERC “és com si als nens els dones una granada explosiva”. En declaracions a la COPE, va donar per fet que si hi ha acord hi haurà “un cop d'estat com el de Lluís Companys”.

La tempesta amb ERC arribava després que Lastra es reunís durant una

hora i tres quarts amb les diputades de JxCat Laura Borràs i Míriam Nogueras, amb les quals va ajornar la cita el dia abans per culpa de l'esquinç de turmell que es va fer a l'hemicicle. “Doncs la reunió ha anat molt bé, hem quedat per continuar parlant”, es va limitar a dir Borràs, que acudia a la cita amb Lastra exhibint el llibre *Sobre el feixisme, l'exili i la censura*, de Pere Calders. JxCat es manté en el no, però la voluntat de no deixar de reunir-se ja és un pas valorat pel PSOE.

Com decidir i amnistia

Qui no puja al vaixell de la negociació és la CUP. En el seu debut al Congrés en roda de premsa, Mireia Vehí va atacar Ruffián per “haver donat un xec en blanc a

Sánchez” i “volent desmobilitzar l'independentisme” amb una mesa de diàleg que ella dona per fet que no permetrà l'autodeterminació. “La d'ERC és una maniobra de partit o de país? Això no va de si el PSOE vol o no vol parlar d'autodeterminació, sinó de com es resol i de concretar l'amnistia”, sosté Vehí.

La negociació del PSOE amb l'independentisme es dificultarà a partir del 19 de desembre. Fins i tot el Madrid que més viu la desconexió informativa del pont aeri comença a mirar amb preocupació una data en què el Tribunal de Justícia de la UE pot reconèixer una immunitat d'Oriol Junqueras que, de retruc, beneficiaria Carles Puigdemont en l'afany d'entrar al Parlament Europeu. Al

L'APUNT

Veritats sobre el transport públic

Francesc Espiga

La propaganda institucional fa el seu paper. I, com a tal, ahir li tocava enfortir el relat que les noves tarifes del transport públic són un avanç per als usuaris habituals del sistema. I és així, tal com s'exemplifica en l'estalvi que per a molts suposarà la nova T-usual. Però reduir-ho tot a això és explicar només una part de la història. Perquè també hi ha un conjunt de soferts

viatgers, de dins i fora de Barcelona, que per múltiples circumstàncies no fan servir, o no poden, el transport públic amb certa regularitat. I amb la puja de la T-10 en surten penalitzats. I una cosa més. La competitivitat de metro, bus o rodalies enfront del vehicle privat no ve determinada, només, pel preu. L'eficiència és tant o més important. I el dèficit, en això, és clamorós.

Institució

El rei Felip VI i la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, en l'audiència al palau de La Zarzuela ■

Batet explora amb el rei el guió d'investidura al gener

■ Felip VI vol un govern aviat i viu el dilema de quan proposar un Sánchez que des de la nit del 10-N fa de candidat ■ Rufián i Vehí el planten i Borràs hi anirà

David Portabella
MADRID

Quan hauria de proposar formalment Pedro Sánchez com a candidat a la investidura quan Pedro Sánchez actua ja *de facto* com a candidat des de la nit del 10-N i ja ha firmat fins i tot una coalició? Aquest és el dilema que afronta el rei Felip VI, que ahir va rebre la visita de la

reelegida presidenta del Congrés, Meritxell Batet, i amb ella va compartir que vol que hi hagi un govern espanyol elegit "aviat" i que no estigui en funcions. El desig del PSOE de tenir investidura abans de Nadal deixa ara pas al gener com a mes més probable.

A l'hora d'organitzar la preceptiva roda de reunions del rei, Batet va portar a Felip VI la llista

més llarga de la història. De les 22 formacions que hi ha al Congrés, el rei en rebrà 19: el PSOE, el PP, Vox, Podem, Ciutadans, Galícia en Comú, En Comú Podem, IU, PNB, JxCat, Unió del Poble Navarrès, Coalició Canària, Nova Canàries, Terol Existeix, el BNG, Partit Regionalista de Cantàbria, Fòrum Astúries, Més País-Equo i Compromís. No

més tres el planten: Gabriel Rufián en nom de l'ERC que va patir el menyspreu del rei de no rebre mai Carme Forcadell, Mireia Vehí (CUP) i Jon Iñarritu (EH Bildu).

L'única independentista catalana que visitarà La Zarzuela serà Laura Borràs. Curiosament, el rei no podrà saber què pensa fer ERC de viva veu i ho haurà de saber per la premsa. ■

PSOE li agradaria embarcar ERC i JxCat en el mateix passatge de l'abstenció perquè la rivalitat inde-

pendentista en el torcebraç amb l'Estat no sigui un neguit afegit a la precarietat de Sánchez. ■

"la Caixa" inverteix en cultura per millorar la societat

 "la Caixa"
LA FUNDACIÓ

Amb la cultura

Gràcies a tots els beneficiaris, col·laboradors i entitats que han participat en aquesta campanya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Article conjunt dels 29 diputats i 21 senadors
de JxCat, ERC, la CUP, Bildu, BNG i Més MallorcaDe la Llotja de Mar a Madrid, en
defensa de la democràcia i la sobirania

L'Estat espanyol està encallat des de fa anys en el camí cap a la conquesta plena de les llibertats, després de la mort del dictador Francisco Franco i la successió monàrquica. És més, ha iniciat una preocupant reculada que comença a afectar les poques bases de la democràcia espanyola, davant del silenci majoritari dels partits polítics del sistema. En definitiva, el règim del 1978 pateix un dèficit democràtic estructural que el fa incapaç d'assumir els reptes d'una societat complexa, plena de desafiaments globals i locals; una societat cada dia més exigent amb la seva democràcia.

Els resultats de les darreres eleccions legislatives espanyoles són un reflex de tot això. Que abandonin tota esperança els qui pensen que es tracta d'un fenomen circumstancial i passatger: hi ha un malestar que recorre els pobles de l'Estat espanyol. No és cap accident, sinó la confirmació d'aquest dèficit estructural, que s'hagin hagut de celebrar quatre eleccions en quatre anys i que continuï havent-hi serioses dificultats per articular noves majories.

En aquest context, la incapacitat de la política espanyola de dialogar amb la dissidència, ja sigui ideològica o territorial, ha portat el sistema al col·lapse. I només se'n pot sortir i, amb això, ajudar els ciutadans a progressar si s'afronta el problema de cara i es comencen a enfilir solucions que només –i subratllem el només– poden venir del reconeixement i el respecte de les nostres nacions i de tots els interlocutors i propostes que busquin garantir l'exercici de drets fonamentals, democràtics, econòmics i socials.

El 25 d'octubre passat, a Barcelona, les forces sobiranistes i independentistes d'arreu de l'Estat que concorriem a les eleccions del 10-N vam signar la Declaració de la Llotja. Una declaració que ens semblava imprescindible després de la sentència que ha condemnat a 100 anys de presó els líders de les dues principals organitzacions socials i els legítims representants del poble de Catalunya, que van fer possible el referèndum de l'1 d'octubre del 2017, i davant de la greu restricció de drets que la mateixa sentència imprimeix a l'acció política.

Una declaració que constata-

Els representants de les formacions que van firmar la Declaració de la Llotja de Mar ■ EFE / JESÚS DIGES

va, en primer lloc, la impossible estandardització de l'Estat espanyol com a democràcia homologable. En segon lloc, afirmava el fracàs de l'autoanomenada "Transició espanyola", que no només no es va produir, sinó que ha deixat espai a una dinàmica re-

Que s'aturi la repressió ferotge que ha suplantat el diàleg i les solucions polítiques democràtiques

pressiva, autoritària i contrària als principis democràtics essencials, al capdavant de la qual se situa la monarquia. I, en tercer lloc, afirmàvem que l'Estat gira l'esquena als principals acords i tractats internacionals a favor dels Drets Humans –en especial el Pacte Internacional pels Drets Civils i Polítics–, quan és incapaç de conèi-

xer, reconèixer i promoure l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Els partits signants d'aquella declaració, conscients que ens pertoca actuar políticament i formular propostes, vam posar-nos d'acord en un marc comú de mínims, a partir del qual hem de ser

La majoria que es vol articular entre el PSOE i UP ha de liderar un canvi d'era

capaços de trobar solucions satisfactòries. Un marc basat en el reconeixement i el respecte de drets fonamentals i democràtics com ara el de l'autodeterminació; en el cessament de tota forma de repressió; en l'articulació d'una solució política i democràtica del conflicte que els nostres pobles mantenen en el si de l'Estat espa-

nyol, i en la llibertat de les preses i els presos polítics i la tornada a casa dels exiliats i exiliades.

Tots nosaltres, que representem una força de 29 parlamentaris al Congrés i 21 senadors al Senat, estem disposats a contribuir a desencallar la situació de col·lapse i regressió democràtica en què ha entrat l'Estat espanyol. Proposem seure i parlar. Que tots els actors polítics puguem seure, parlar i negociar, sense condicions, i que es parli del reconeixement nacional i, per tant, del dret a l'autodeterminació de les diferents nacions que formen part actualment de l'Estat espanyol. Que s'aturi la repressió ferotge que ha suplantat el diàleg i les solucions polítiques i democràtiques durant massa temps i que ha tingut el corol·lari en la sentència que ha condemnat polítics i líders socials pacífics i d'inequívoc compromís i comportament de-

mocràtics i que ha expulsat a l'exili altres líders que han trobat, a Europa, les garanties jurídiques que tristament no ha estat capaç de donar l'Estat.

La majoria que es vol articular entre el PSOE i UP ha de liderar un canvi d'era, ha de certificar la defunció del règim del 78 i assumir la seva responsabilitat a bastir un veritable estat democràtic, de justícia social, d'igualtat i respecte, la qual cosa només serà possible si cessa la repressió, es trenca amb els vincles del passat encara existents i es reconeix tant el seu caràcter plurinacional com el dret d'autodeterminació dels pobles.

Si ho fan, nosaltres hi serem. Si accepten seure i parlar amb nosaltres de com els nostres països decideixen el seu futur de manera lliure i acordada, trobarem solucions, estabilitat i progrés per als nostres respectius pobles.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Buch anuncia que hi ha 33 accions policials sota sospita

■ El conseller d'Interior indica que l'"auditoria" sobre l'actuació dels Mossos pels disturbis arran de la sentència no està acabada i no en dona detalls ■ Els agents no van identificats "per falta d'armilles"

Mayte Piulachs
BARCELONA

El conseller d'Interior, Miquel Buch, va ser hermètic en la seva compareixença davant la comissió parlamentària d'ahir per fer balanç de l'actuació policial durant les manifestacions i disturbis provocats després de publicar-se la sentència del Tribunal Suprem contra els independentistes catalans, i fins dues hores després d'intercanvi de retrets polítics no va donar dades concretes. De l'auditoria "més gran oberta al cos dels Mossos pel gran dispositiu policial i distribució a tot el territori", va detallar que hi ha 33 accions policials que s'estan investigant, divuit més de les que havia anunciat a l'octubre. Cap detall més fins que estigui acabada, i va aclarir que no només s'analitzen accions individuals, sinó també l'ús de material i les ordres donades.

El conseller també va explicar que els agents que no van identificats amb el NOP (com darrerament s'ha denunciat als talls de la Meridiana), és perquè "s'han exhaurit les fundes de les armilles que els porten", i que pel gener ja en tenen 1.500 d'encarregades.

En la seva primera in-

Agents dels antiavalots dels Mossos, durant una protesta contra la sentència del Suprem, el 17 d'octubre ■ FONTCUBERTA/ EFE

Justícia recorda als forenses que han de fer les revisions sense policies

Complir el Protocol d'Istanbul

■ Davant la queixa d'advocats que la majoria de nois i noies detinguts per desordres públics a Catalunya en les protestes contra la sentència del Suprem van ser visitats pels forenses dels jutjats amb agents policials davant, el secretari de Relacions amb l'Administració de Justícia, Joan Domènec Abad, va enviar la instrucció

2/2019 a l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses, en què recorda als professionals que han d'aplicar el manual contra la prevenció de la tortura i tractes degradants, conegut per Protocol d'Istanbul. S'hi indiquen dues actuacions clau: el reconeixement mèdic ha de ser "privat" sense cap policia", i si cal per mesures de seguretat, fer-ho constar, i només donar l'expedient a

l'autoritat judicial, no policial, i al detingut si ho vol.

Buidatge del mòbil d'un detingut, denegat

■ La magistrada del jutjat de menors 1 de Girona ha denegat la petició de la fiscalia de fer un buidatge del mòbil d'un menor, detingut en els actes després de la sentència. La jutgessa Montserrat Bastit exposa en la resolució que "la doctrina del TS, el TC

i el TEDH prohibeix les investigacions prospectives", i en el cas del menor, els fets són fixats, i li sorprèn que l'argument policial sigui per "reforçar vincles delictius". La majoria de jutges d'adults detinguts, però, van aprovar aquesta mesura, que les defenses han recorregut a les audiències provincials, que podrien denegar-ho, tal com van revocar les presons preventives.

tervenció, Buch —a qui han demanat diverses vegades la dimissió per polèmiques actuacions policial— va destacar que la majoria de manifestacions contra "els cent anys de condemna a companys del govern" van ser pacífiques arreu de Catalunya, "amb una minoria organitzada i molt violenta". Buch també va defensar la professionalitat de la majoria d'agents de la policia catalana i va fer seu l'informe del síndic sobre l'actuació policial, en què assegura que la coordinació policial amb la policia espanyola i la Guàrdia Civil "va ser correcta".

La diputada de la CUP Maria Sirvent, posant un vídeo, va denunciar "la impunitat policial" i va qüestionar que s'exigeixin responsabilitats. I Marc Parés, d'En Comú Podem, li va retreure que "tal com diu l'informe del síndic", el departament, com a coordinador policial, hauria d'haver demanat a la policia espanyola que no usés bales de goma, que van provocar que quatre joves perdessin la visió d'un ull. Demanda a la qual Buch va replicar que li donés "una eina legal per fer-ho" i el va reptar: "Ara que formaran part del govern espanyol, aprovin l'eliminació de les pilotes de goma." Els diputats de Cs, del PP i del PSC Matías Alonso, Esperanza García i Carles Castillo van coincidir a reclamar al conseller que doni més suport als agents, i més recursos, i que "acabin les persecucions de la DAI per ideologia". Buch també es va picar amb José Rodríguez (ERC), tot i que es va disculpar, i Ferran Roquer, de JxCat, el seu grup, va avalar la feina del departament. ■

Restaurant CAN MARTÍ

PREMIÀ DE DALT - Tel. 93 752 37 59 - whatsapp 722 194 737

DIMECRES I NITS TANCAT

www.restaurantcanmarti.com

CELEBRACIONS I BANQUETS

- Carns a la brasa
- Cargols a la llauna
- Arrossos
- Bacallà

CALÇOTADES

Menú diari
Menú cap de setmana
i Servei a la carta

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cunillera fa una crida a encabir els catalans en la Constitució

La delegada de l'Estat avisa que continuarà vigent si es convenç amb diàleg i reformes. Els sobiranistes defugen commemorar-la i Torra diu que en cal una de catalana

Xavier Miró
BARCELONA

Tot i utilitzar poc el terme *reforma*, la delegada del govern espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera, va fer ahir una defensa contínua i insistent d'una interpretació actual de la Constitució per tal de donar cabuda a aquells que no s'hi identifiquen perquè la veuen com un fre per a drets socials o nacionals —encara que tampoc va utilitzar en cap moment el qualificatiu *nacional*—. Però la major part del discurs de Cunillera en la commemoració, ahir a Barcelona, dels 41 anys de la Constitució del 1978 va ser una advertència als que la interpreten de manera “immobilista i essencialista” i no tenen en compte que no podrà continuar vigent si “empetiteix Espanya”, si exclou “les dones, els no catòlics, els bascos, els catalans” o també els immigrants. La delegada ho advertia davant de la plana major militar i dels cossos policials presents a Catalunya, així com de representants del PSC, el PP, Cs i Vox, i en absència de les forces sobiranistes. Cunillera va defensar que l'independentisme també hi cap, però “dins la llei”, i que se li ha de donar una resposta política i dialogar-hi des de l'ètica i la raó, i desterrant “l'èpica i els cops al pit”.

No van ser a l'acte representants d'ERC, JxCat, la CUP ni Catalunya en Comú, i el president Torra va fer arribar una carta a Cunillera i a la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, per refusar també la invitació a la commemoració de demà a Madrid. Torra denuncia que es persegueix en nom de la Carta Magna els que no tenen com a projecte polític la unitat d'Espanya i que cal impulsar-ne una per a Catalunya. ■

Ajuntament de Teià

EDICTE
Per l'Alcalde, en Resolució núm. 2019/766, de data 21/11/2019, en relació amb l'expedient de Projecte d'urbanització PAU 14 - carrer de Premià, 2, s'ha resolt el següent:
Primer. Estimar l'al·legació presentada per APS, mitjançant escrit de data 17 de maig de 2019, amb registre d'entrada núm. 2019/3990, en relació amb l'aprovació del projecte d'urbanització del vial del PAU 14 per accedir a quatre noves parcel·les, en què es sol·licita que el cost del subministrament elèctric i el manteniment de l'equip de bombatge sigui a càrrec de la Junta de Compensació fins a un any després de la recepció definitiva de l'obra d'urbanització.
Segon. Estimar en la seva totalitat l'al·legació presentada per PGL, mitjançant escrit de data 14 de maig de 2019, amb registre d'entrada núm. 2019/5035, en relació amb l'aprovació del projecte d'urbanització del vial del PAU 14 per accedir a quatre noves parcel·les.
Tercer. Aprovar definitivament el text refós del Projecte d'urbanització PAU 14, carrer de Premià, 2, que inclou el text refós de l'estudi d'inundabilitat i projecte de canalització d'un tram del torrent que travessa, de data setembre de 2019, elaborat per Estudis i Projectes d'Urbanisme i Obres Públiques, SL i promogut per Disamar, SL, presentat en data 4 d'octubre de 2019, registre d'entrada núm. 2019/8111.
Quart. Establir les següents condicions particulars: prèviament a la recepció de l'obra caldrà presentar:
• Control de qualitat de tots els materials
• Control amb càmera de la xarxa d'aigües pluvials i fecals
• Equip de bombatge amb subministrament elèctric definitiu i a punt per ser posat en marxa
• Legalització de la instal·lació elèctrica de l'equip de bombatge
• Contractació de la pòlissa de subministrament elèctric del bombatge
• Legalització de l'ampliació de la instal·lació elèctrica de l'enllumenat públic
• Informe d' idoneïtat de l'execució de les instal·lacions d'enllumenat per part de l'empresa de manteniment municipal
• Plànols estat final de tota l'obra
• Informe d' idoneïtat de l'execució de les instal·lacions d'aigua potable per part de l'empresa concessionària de la xarxa d'aigua potable
Fins a un any després de la recepció definitiva de l'obra d'urbanització, el cost del subministrament elèctric i del manteniment del grup de bombatge serà a càrrec de Junta de Compensació o, si s'escau, de la persona amb apoderament especial designada en representació de la Comunitat de Reparcel·lació, en l'escriptura pública de reparcel·lació voluntària, de conformitat amb el que estableix l'article 164.3 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.
Cinquè. Notificar la present resolució al promotor, als propietaris afectats, així com als organismes públics i les empreses de subministrament de serveis afectades.
Sisè. Publicar aquesta resolució al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al web municipal, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i en un dels diaris de major circulació de la província.
La qual cosa es fa pública per a coneixement general i de conformitat amb el que es troba disposat.
Teià, 25 de novembre de 2019
L'alcalde, Andreu Bosch i Rodoreda

6 DE DESEMBRE DE 2019
DE 9 A 14 H
PLAÇA DELS PINS

BON IR MERCAT 2A MA

ORGANITZACIÓ: CÀRITAS I AMPA ESCOLA ST. JORDI
AMB LA COL·LABORACIÓ DE L'AJUNTAMENT
DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATI

EN CAS DE PLUJA, S'ANUL·LARIA

Cunillera, en l'acte celebrat al Banc d'Espanya de Barcelona junt amb els subdelegats ■ ACN

Diputació Barcelona Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447

ANUNCI
Convocatòria per a l'aixecament de les **Actes d'ocupació** en relació amb l'expedient d'ocupació temporal per procediment d'urgència dels béns i drets necessaris per a l'execució de les obres del Projecte constructiu "Itinerari de vianants a la ctra. 2002 des del vial de servei del Canal de la Dreta fins al camí dels Cavallers. TTMM Sant Vicenç dels Horts-Santa Coloma de Cervelló", pel proper dia 4 de desembre de 2019, de 10:00 a 14:00 hores a l'ajuntament de Santa Coloma de Cervelló, tot d'acord amb les formalitats de l'article 52.6 de la vigent Llei d'expropiació forçosa i concordants del seu Reglament.

Relació de béns i drets

FINC	DADES AFECTAT	TITULAR	DADES CADASTRALS				SUPERFÍCIES AFECTADES m²			CLASSIF. URBANÍST.	
			NATURALESA	POLÍGON	PARCEL·LA	SUB-PARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS (M²)	SUP. SERVID. PAS SUBT. (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M²)		
5		Jaime Armengol Galceran Francisco Javier Armengol Ayermerich Alberto Armengol Aymerich	Rústic	1	69	—	08244A00 100069000DF	0,00	0,00	31,87	Sòl urbanitzab. delimitat Vinya
6		Joan Bolta Poch M. Montserrat Capara Perals	Rústic	1	59	—	08244A00 100059000DB	0,00	0,00	336,11	Sòl urb. delimitat Vinya improd.

El titular o titulars dels referits béns i drets hi podran concórrer personalment, proveïts del seu DNI, o representats per persones degudament autoritzades amb poder suficient a l'efecte. Així mateix, hauran d'aportar els documents acreditatius en dret de la vigència actual de la seva titularitat sobre els béns i drets afectats.
Talment, es fa saber que si bé l'acte tindrà lloc a l'ajuntament corresponent, això no impedeix la possibilitat de desplaçar-se a la finca afectada en el cas de ser necessari i procedir, així, a l'aixecament de l'acta d'ocupació, podent l'afectat fer-se acompanyar de perit i notari.
Francesc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 18 de novembre de 2019

MIL·LENÀRIA
SELVATANA
MARAVELLA

**36è SARAU
ARTESENC**

Artés, 7 de desembre de 2019

EL PUNT AVUI+
La informació, sempre actualitzada
entra a elpuntavui.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nova moció al Parlament per l'autodeterminació

■ El ple debatirà la setmana vinent un text de JxCat, publicat ahir al BOPC, que aposta per una sortida al conflicte a través d'un referèndum ■ La fiscalia ja investiga la mesa fa setmanes per debats similars

Ò. Palau
BARCELONA

El Parlament tornarà a debatre i votar la setmana vinent una moció que reivindica l'autodeterminació i que, per tant, desafia la prohibició expressa del Tribunal Constitucional que en el ple es puguin tractar qüestions relacionades amb aquesta matèria. Després que s'acceptés a tràmit en la mesa de dimarts, el *Butlletí Oficial* de la cambra va publicar ahir la moció subsegüent a la interpel·lació que JxCat va fer en l'última sessió sobre la situació política després de les eleccions del 10-N, que constata en el seu punt 2 que "cal promoure les iniciatives i els compromisos polítics necessaris per acordar una solució democràtica al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, que no pot ser cap més que l'exercici del dret a l'autodeterminació a través d'un referèndum".

La mesa del Parlament ja ha rebut diversos requeriments del TC perquè no es debati l'autodeterminació ■ O. DURAN / ARXIU

La nova moció arriba després que la setmana passada se'n votés una altra de similar, aquesta en forma de proposta de resolució conjunta de JxCat, ERC i la CUP de resposta a la sentència del Suprem, que ja va ser anul·lada

abans en part pel TC perquè reiterava la defensa del dret a l'autodeterminació i la reprovació de la monarquia, si bé després va ser esmenada per aquests grups per incorporar el mateix text vetat entre cometes i condemnar la

"censura" del tribunal. Arran d'allò, el grup de Cs ha presentat aquesta mateixa setmana una denúncia contra el president, Roger Torrent, davant la fiscalia superior de Catalunya. En setmanes anteriors, a instàncies del govern espa-

nyol, que va presentar diversos incidents d'execució a una primera sentència del TC que anul·lava l'anomenada declaració de ruptura del 2015, el tribunal ja va enviar diversos requeriments als membres de la mesa perquè no es

tramitessin textos similars, sota amenaça de càstig penal. De fet, arran del penúltim text aprovat el 12 de novembre, tres minuts abans de rebre el requeriment, precisament, la fiscalia general de l'Estat ja va ordenar a la catalana que investigués la possible "transcendència penal" de les decisions adoptades per la mesa en permetre la tramitació d'aquella i altres propostes de resolució aprovades anteriorment, totes també merament declaratives, en el debat de política general i en un ple sobre la Catalunya real al juliol.

La moció que presenta ara JxCat reclama també que es reconegui que entre Catalunya i l'Estat hi ha un conflicte polític "que només pot ser resolt amb eines democràtiques i per la via del diàleg", un diàleg que ha de ser "entre iguals", amb una "interlocució política sòlida" entre els dos presidents i que requereix una "mediació internacional" per vetllar pel compliment dels acords. El text també reclama la fi de la repressió i la retallada de drets, promoure la desfranquització de l'Estat i establir un cordó sanitari a l'extrema dreta. Per últim, recorda que el compliment dels compromisos i les obligacions legals de l'Estat amb Catalunya "no pot ser objecte de negociació". ■

Òmnium vol fer pressió sobre els líders europeus

■ L'entitat activa una tramesa massiva de missatges perquè no obviïn el cas català

F. Espiga
BARCELONA

Si fins ara els principals mandataris europeus no han volgut immiscir-se en el conflicte polític de Catalunya, esgrimint arguments com ara que aquesta és una qüestió domèstica de l'Estat espanyol, que sigui la seva opinió pública qui els obligui a fer-ho. De manera genèrica i molt resumida, aquest seria l'objectiu d'una campanya que ha posat en marxa Òmnium Cultural sota el

títol *Act for Catalonia* i que pretén que els ciutadans de França, Alemanya i la Gran Bretanya facin pressió als respectius dirigents per cercar una solució "política" a la crisi i forçar, també, l'alliberament dels presos. Per donar més visibilitat a la iniciativa s'ha rodat un anunci, de poc més d'un minut de durada i protagonitzat per l'actor Toby Harper, en el qual es fa un repàs d'alguns dels esdeveniments que han tingut lloc al país en els darrers mesos —amb el judici al Suprem ocupant un lloc destacat—. Ja circula per les xarxes.

El lloc web d'Òmnium és la plataforma mare a través de les quals es po-

dran enviar els missatges. Allà, el navegant hi trobarà tres enllaços adreçats als formularis oficials de contacte d'Emmanuel Macron, Angela Merkel i Boris Johnson, des dels quals els podrà trametre un text, ja escrit, en què es recorda la recent condemna global de prop de 100 anys de reclusió dictada contra els líders independentistes catalans. Davant d'això, s'apel·la a tots tres mandataris perquè intercedeixin davant el seu homòleg, Pedro Sánchez, perquè siguin posats en llibertat i, alhora, també l'apressin a obrir negociacions per cercar un deslligador "polític" al conflicte català. Independent-

La plana allotjada en el web d'Òmnium des d'on es pot enviar el missatge a Merkel ■ ÒMNIMUM

ment del missatge, el mateix web també ofereix l'opció de fer una piulada —ja configurada— que fa una menció directa a cadascun dels tres presidents europeus interpellats, a més del mateix Sánchez. Una estratègia amb

la qual es busca que la campanya esdevingui viral a les xarxes i, per tant, guanyi visibilitat.

Per donar-li una empenta inicial, Òmnium enviarà un correu informatiu als 70.000 ciutadans europeus que ja han sub-

scrit la petició internacional SignForCatalonia.com. La iniciativa també s'ampliarà a altres països, com ara Bèlgica, Suïssa, Àustria, Noruega, Suècia, Dinamarca, Finlàndia, Islàndia i Holanda. ■